

{ אז נדברו }

פרשת מסעי תשע"ט | גליון מספר: 429 | לסדר: "כי איש בנחלתו ידבק..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מדי שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש 34 (פינת זסלר מ'ש' דרייפוס) 0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א' קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **מחושלבים**: בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

סיבוב שערים!!!! מה העניין ב"סובו ציון והקיפוח"???

כידוע... כשעולי בבל הגיעו לירושלים ורצו לבנות שוב את ירושלים ואת בית המקדש... הכל שם נעשה בהיחבא ותחת רישיון המלך כורש... ותחת איומים מסבלנט החורני וגשם הערבי וחבריהם... והיה צורך לבנות את החומה כמה שיותר מהר ובזריזות... היה צריך בשביל זה נכונות של כל העם כאחד... ובאמת יש על זה פרק שלם בספר נחמיה!!! **שלושים פסוקים!!!** שאתה יודע מה כתוב בכל הפסוקים האלו?? יש שם רשימה מפורטת לפרטי פרטים מי בנה כל חלק וכל נדבך בחומה... אתה מוזמן לפתוח ספר נחמיה פרק ב'.

נחמיה פשוט צועד יחד איתנו כמו מדריך ומקיף איתנו את החומה מצד לצד... ומונה לנו אחת לאחת... מי בנה כל חלק מהחומה!!!! וזה לא צחוק!!! זה נהפך להיות חלק מכתבי הקודש... בבקשה... אני מתחיל כעת להקריא לך פסוקים... עד שאתה תתעייף וגם אני...

מתחילים מההקדמה גדול... **חָקֵם אֱלֹשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶחָיו הַכֹּהֲנִים וְיָבֵנוּ אֶת שַׁעַר הַצָּאֵן... וְיַעֲמִידוּ דַלְתוֹתָיו וְעַד מִגְדַל הַמֵּאָה... עַד מִגְדַל חֲזַנְנָאֵל...** אתה רואה?? נחמיה עומד עם מקל ומצביע לכל התיירים... משער הצאן ועד מגדל חננאל (כולל מגדל המאה...) את כל זה בנו אלישיב הכה"ג וחבריו הכהנים... ברור?? ממשכים בסיוור... נעצרנו במגדל חננאל... אתה רואה את כל המקטע של החומה שממשיך הלאה... את זה מי בנה?? ממשך נחמיה ומפרט: **וְעַל יָדוֹ בָּנוּ אֲנָשִׁי יִרְחוּ וְעַד יָדוֹ בָּנוּ זְכַר בֶּן אֲמַרִי... כֵּן... עַד אִיפֵה הֵם בְּנוּ??** בא נמשיך הלאה... ממשך נחמיה ומפרט: **זֹאת שַׁעַר הַדְּגַיִם בָּנוּ בְּנֵי הַסְּנָאָה!!!** הנה... הגענו לשער הדגים... משער הדגים ואילך זה כבר בני הסנאה... **"הַמָּה קָרוֹזוּ וְיַעֲמִידוּ דַלְתוֹתָיו מְנוּעֻלָיו וּבְרִיחוֹ..."** אתם רואים רבות?? מצביע נחמיה... אתם רואים את הדלת והמנועול והבריח של שער הדגים?? מי בנה את זה?? בני הסנאה!!! בסיידר?? ממשכים הלאה בסיוור... נעצרנו בשער הדגים... הלאה... מכאן ואילך אתם רואים את כל המקטע הארוך שיש לפנינו?? מי בנה את כל השורה הארוכה הזו שנגד עינינו?? אז ככה: **וְעַל יָדָם הַחֹזֶק מֵרַמְתָּ בֶּן אֹרִיָה בֶּן הַקֹּיִז... וְעַל יָדָם הַחֹזֶק מִשׁוֹלֵם בֶּן בְּרַכְיָה בֶּן מִשִּׁלְבָּאֵל... ברור?? הלאה... עוד מישוהו... **וְעַל יָדָם הַחֹזֶק צִרוּק בֶּן בַּעְנָא וְעַל יָדָם הַחֹזֶק הַתְּקוּעִים... וְאֶרְיָהֵם לֹא הִבִּיאוּ צִוְאָרָם בַּעֲבֹרַת אֲרֻזָּיהֶם!!!** כאן פתאום נחמיה נעצר ומדגיש... אתם רואים את הקטע שבנו התקועים?? שתדעו... התקועים אמנם בנו את זה... אבל דווקא אדיריהם- העשירים שלהם משום מה לא השתתפו בבניה... הלאה... כעת הגענו לשער הישנה... **וְאֵת שַׁעַר הַיְשָׁנָה הַחֹזֶק יוֹדֵעַ בֶּן פִּסְחָ וּמִשׁוֹלֵם בֶּן בְּסוּדְיָה הַמָּה קָרוֹזוּ וְיַעֲמִידוּ דַלְתוֹתָיו מְנוּעֻלָיו וּבְרִיחוֹ... כֵּן... אתם רואים מטיילים יקרים?? מסמן לנו נחמיה... אתם רואים את הקירוי של שער הישנה ואת הדלתות והמנועולים והבריחים?? מי עשה את זה?? תזכרו טוב טוב: **יוֹדֵעַ בֶּן פִּסְחָ וּמִשׁוֹלֵם בֶּן בְּסוּדְיָה!!!!** כולם לזכור!!!! אח"כ אני רוצה לעשות לכם על זה מבחן!!****

כן... זה לא פשוט!!! כל זה הולך להיות כתוב בכתבי הקודש!!!! זה הולך להיכתב אשורית על הספר ובדיו... אני חושב שאתה כבר התעייפת וגם אני... **אֵז זֶהוּ!!! שאנחנו ממש ממש בתחילת הסיוור... אנחנו אוהזים בשה"כ בפסוק ה' של הסיוור... אתה מוזמן לפתוח ספר נחמיה פ"ב ולקרא עוד עשרים וחמש פסוקים שלנחמיה יש סבלנות להמשיך ללכת איתך צעד אחר צעד ולהקיף איתך את כל החומה ולהגיד לך כל קטע בחומה מי בנה אותו... איזה משפחה ואיזה קהילה בנתה אותו... ונחמיה לא יסיים את הסיוור המעגלי עד שהוא לא יחזור לאותה נקודת מוצא... (הוא התחיל בשער הצאן וסיבב את כל שערי החומה... והוא גם יסיים שם... בשער הצאן...)** בקיצור: קוראים לזה: **סיבוב שערים!!!!!!!**

אני לא מעודכן אם המנהג הזה עדיין קיים... אבל עד לפני כמה שנים הייתה קבוצה שהיו עושים סיבוב שערים עם הרבה שירה ועקשען... אבל גם אם הם הפסיקו עם זה או יותר נכון הפסיקו אותם... מצינו את המושג **"סובו ציון והקיפו סיפרו מגדליה שיתנו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה"!!!!** כן... את הפסוק הזה אנחנו אומרים כל יום שני בשבת בשיד של יום... שיש עניין להסתובב סביב חומת ירושלים ולספור את מגדליה... **שיתנו לבכם!!!!** לשים לב לחיל- לחומה של ירושלים! **פסגו ארמנותיה...** לבחון טוב טוב ולהתבונן בפסגות של הארמנות שלה...

רבש"ע: מה העניין בזה?? מה יש "לשית לב" לחילה?? לשית לב זה הרי **לשים לב!!!!** זה להתבונן מתוך תשומת לב... מה כבר אפשר לשים לב לאיזה חומת אבנים?? **פסגו ארמנותיה...** מה העניין להתבונן בפסגות של הארמנות של ירושלים?? מה העניין בכל הסיוור הארוך הזה שנחמיה עושה לנו ומסביר לנו לפרטי פרטים כל חלק בחומה מי בנה אותו??

תסלח לי... התיאור הזה קצת מזכיר לנו את התיירים האלו שצועדים וצועדים סביב חומת ירושלים. ואז הם נעצרים והמדריך מסביר כמה מילים וממשיכים הלאה. וככה מעבירים את היום... אבל סו"ס כאן מדובר בספר תהילים?? בנחמיה... זה לא צחוק... מה העניין בכל זה?

ביאור העניין בעמוד 6 בגליון זה... ניתן להעיר להאיר לחלוק ולסתור...

ניתן לקנות את החוברת

"בשובי לירושלים" חלק ה'

בענייני "בין המיצרים" וענייני דיומא

בפלא': 0548446691

כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל הנציגים הממונים שבישיבות ובמוקדי המכירה הרגילים של גיליון זה.

נותרה כמות מצומצמת של חוברות "בשובי לירושלים"

חלק א' משנה שעברה

(העוסקת גם כן ביסי בין המיצרים),

ניתן להשיג בשני המוקדים:

בני ברק קיבוץ גלויות 9

בני ברק רח' חזו"א 34 פינת דסלר.

ניתן לקנות את הספר "וימאן" העוסק

בנושאי התמודדות בשמירת העיניים וענייני

קדושה בכללות. בפלא': 0548446691

0527683095

לראשונה:

לאחר שנה תמימה שספר "וימאן" נמכר "על יד על יד" קבלתי ממו"ר שליט"א את ההיתר להפיץ אותו מכאן ואילך בריש גלי... **אי לכך... לקראת ימי בין הזמנים** הממשמשים ובאים התעוררה יוזמה מעניינת לפתוח מוקד מכירה מיוחד בבתי השטיבלאך המרכזיים **זנוקא באזורי הקייט שנצפון...** ומכל הסיבות שבעולם... (הן בגלל רוב העם ש... שהגיעו לשדות... והן בגלל ה"וימאן" הנדרש והנצרך שם בייתר שאת...)

הרעיון מתבשל כעת בשלבים הראשונים. ואם ירצה ה', אזי בשבועות הבאים יגיעו פרטים נוספים.

עכ"פ עד כה הושגו מתנדבים בחיפה, כרמיאל, רכסים, וטבריה (קריה ושיכון ד'), אבל עדיין זקוקים אנחנו למתנדבים באזור **צפת, מירון**, ועוד מקומות...

המכירה תהיה ככל הנראה בהקפה [תשלום בעמדות נדרים/קהילות]

ואנא... תתפלל עלינו שיהודים לא ישכחו לשלם... שלא נצא חלילה בשן **ועין** ובהפסדים גדולים מההפצה הזו... אבל גם אם חלילה יהיו כאלו שישכחו... לפחות שלא ישכחו את התוכן של הספר... שלפחות העיניים שלהם יהיו שמורות ולא יצאו... והיה זה שכרנו...

תענה אמן...

נאחל לך בין הזמנים כשר ו... וכשר...

אם שמת לב: בפרשה הקודמת... פרשת מטות... היה שם הרבה מאוד מספרים של צאן ובקר וגמלים... צאן שש מאות אלף... ובקר שבעים אלף וחמורים ששים אלף... ואז יש כל מיני חשבונות... צריך להרים מכס אחד מחמש מאות לזה ואחד אחוז מן החמישים לזה... והתורה מחשבת באריכות את כל האחוזים ומונה אותם אחד אחד... וכי' וכי'...

מה העניין בכל זה??? מה זה נוגע אלינו???

הרי מדובר שם במלחמת מדין... שחזרו מהמלחמה עם שלל ומלקוח... והיה צריך איכשהו לחלק את השלל... אז הקב"ה אמר למשה איך בדיוק לחלק את זה... **נו... מה זה נוגע אלינו? למה זה צריך להיות כתוב בתורה לדורות???** איפה אנחנו פוגשים את זה היום???

בשלמא זה שהיה צריך להגעיל את הכלים לאחר מלחמת מדין... כן... זה ממש נוגע אלינו!! כל דיני הגעלת כלים נלמד ממלחמת מדין... אבל כל השלל והמלקוח והמספרים כמה צאן היה וכמה בקר וכמה חמורים... וכמה נתנו לזה ולזה... **למה זה נוגע אלינו???** איזה מסר כתוב שם לדורות... שאני צריך לעמוד בקריאת התורה ולשמע את זה באימה וביראה???

אז שמעתי הסבר נורא בעניין זה:

תבין: עם ישראל חזרו מהמלחמה עם שלל גדול... שש מאות אלף כבשים... שבעים אלף שוורים ופרות... ששים אלף חמורים... זו כמות מכובדת??? בטח!!! יופי... יצאנו עם שלל גדול מכל המלחמה הזו... עכשיו צריך להפריש מעשרות... יופי... נתנו מעשרות... כעת כולם מרוצים...

עכשיו תנסה לחשוב: מסתובבים לנו כעת שש מאות אלף כבשים... הולכים בבוקר... חוזרים בלילה... יש לנו פה ששים אלף גמלים... שותים כמו גמלים... הולכים במדבר... האין אע"ר... עוד יום ועוד יום... ועוד שנה ועוד שנתים... יום אחד החמורים התחילו להזדקן... ויום אחד הם התחילו גם למות כדרך כל הארץ... גם ששים אלף חמורים יודעים יום אחד למות... יכול להיות שזה ארך חמש שנים או שמונה שנים... אבל יום אחד כל השש מאות אלף צאן מתו... וגם השבעים אלף בקר וששים אלף חמורים... כולם יום אחד סיימו את תפקידם עלי אדמות... (מה תגיד לי: שהצאן מתרבה כל הזמן? שכחת... רק לשבט גד וראובן יש מקום לרעות את הצאן... אבל לעם ישראל אין את זה כעת... אין לעם ישראל נחלה... ואין להם גם זמן לרעות את הצאן... ממילא הם שחטו אותם ואכלו... ותוך כמה שנים לא נשאר זכר מכל שלל מדין...) זאת אומרת: עם כל הכבוד לשלל הגדול של מלחמת מדין... אל תמהר להתלהב... כי תוך כמה שנים בודדות העמותה הזו והחשבון בנק הזה נסגר מחוסר תנועות פעילות בחשבון...

אבל יש דבר אחד ויחיד שנשאר עד עצם היום הזה ממלחמת מדין!!!!

בסוף בסוף... אחרי כל הבקר והחמורים והצאן ונפש אדם וההפרשות לזה ולזה... אם שמת לב בסוף בסוף... הגיעו אנשי המלחמה למשה וסיפרו לו: שהם השתדלו מאוד מאוד לשמור על הרוחניות שלהם בשעת המלחמה!!! **וזה לא היה פשוט!!!!** וב"ה הם הצליחו ולא נפקד מהם איש... הם עשו תחבולות מיוחדות ומתוחכמות איך לא להיכשל בשמירת עיניים... וב"ה כולם חזרו בקדושה ובטהרה... **אבל בכל זאת!!!!** סו"ס מדובר באנשי מלחמה... ביהודים שלוחמים ביצרים ולא מוותרים עד הפרט האחרון... והם טוענים למשה: אחרי הכל... קצת כן נכשלנו... אולי קצת בהרהור... **ולכן בתור כפרה אנחנו רוצים להקריב את קרבן ה'!!!** אנחנו רוצים לנדב לבדק הבית את כל התכשיטים שבזוננו... ומשה רבינו מקבל מהם ועושה מזה לא פחות ולא יותר: **כלי שרת!!!!!!** וזה הדבר היחיד שנשאר לנו משלל מדין...

היו שש מאות אלף צאן שעושים ממה... ותוך כמה שנים כולם נעלמו... היו לנו ששים אלף חמורים שנוערים ושבעים אלף בקר שעושים ממה... ותוך כמה שנים כולם נעלמו... מה הדבר היחיד שנשאר??? **רקוץ משה! את זהוזהב מאת עררי האלפים... ויביאו אותו אל אהובל מועד... [כרן לבני ישראל לפני ה'!!!] כן... המזכרת היחידה שנשארה משלל מדין... זה זה!!! השמירת עיניים של הלוחמים!!! הכלי שרת הקדושים והטהורים שנלקחו היישר מהעיניים הקדושות והטהורות של אנשי המלחמה!!! זה השלל היחיד שנשאר לנו ממלחמת מדין... חוץ מזה לא נשאר לנו כלום... כל הצאן והבקר החמורים והגמלים מתו...**

זה המסר שהתורה רוצה להעביר לנו בכל הצאן והבקר והגמלים האלו...

בחור יקר: כעת אתה יוצא לבין הזמנים... בבין הזמנים יש כל מיני אטרקציות... אפשר לחטוף בילויים וטוילים... יש הרבה שלל של חומריות שאפשר לאסוף מבין הזמנים... מחכים לך שש מאות אלף צאן במסלולים הירוקים בצפון... וששים אלף חמורים חומרניים ממתנים לך ברחוב החרדי... וכל השלל והמלקוח הזה מתגלגל לך בין הרגלים בבין הזמנים ואתה רק צריך לאסוף... כן... אם שמת לב: בבין הזמנים יש תחושה של לחץ... אתה קם בבוקר... אתה מרגיש שאתה כאילו מפסיד משהו... יש שלל ומלקוח של אטרקציות ובילויים וצריך לחטוף... צריך לנצל את בין הזמנים... ליהנות כמה שיותר... לחטוף חומריות כמה שיותר...

אז זהו בחור יקר!!!! אל תשכח... בסופו של יום אתה רוצה לצאת עם משהו? אתה רוצה לצאת מבין הזמנים עם שלל אמיתי בידיים?? אתה רוצה לצאת עם מזכרת ממשית?? שיהיה לך איזה נכס קיים שתוכל לצאת איתו מבין הזמנים... וזה לא יעלם לך בתהום הנשית?? הנכס היחיד שנשאר מהשלל והמלקוח של מדין... זה רק **"ונקרב את קרבן ה'!!!** מכל הכמויות האדירות של השלל שהלוחמים הביאו איתם... הנכס היחיד שנשאר לדורות זה הכלי שרת שהגיעו מהשמירת עיניים שלהם!!! הזהירות והנקיות והרצון להתקדש ולתת קרבן ה'... זה הזכרון לבני ישראל היחיד שנשאר לדורות ממלחמת מדין...

וזה בדיוק מה שקורה עכשיו... אתה עכשיו הולך לבין הזמנים... שטפון של חומריות... מאות אלפי צאן... עשרות אלפי גמלים וחמורים... כל הגשמיות והבהמיות שרועה לפניך... תכלס!!! עם מה אתה יוצא מפה?? **עם הקדושה שלך!!! על העיניים הטהורות שלך!!!** אם בתוך כל המצב הזה אתה תשמור על עצמך בכל הכח ותפגין נאמנות לקב"ה... זה הריווח היחיד האמיתי שילך איתך הלאה... ליום שאחרי בין הזמנים... אבל אם מרוב בהילות לנצל את החופש ולטייל ולצאת אתה תחטוף שלל מכל הבא ליד... תחטוף פה צאן... ושם חמורים... כל הגמלים והחמורים האלו נעלמים ביום האחרון של בין הזמנים... וכשאתה תתחיל את זמן אלול... אתה תעמוד שזוף כולך עם לשון בחוץ ותגלה שלא נשאר לך בידיים כלום... הנכס היחיד שיכול להשאר לך למזכרת נצח מבין הזמנים זה הקדושה הנוראה שאתה מקבל מעוד יום ועוד יום של עמידה איתנה על גבולות הקדושה!!!! ועל שמירה בלתי מתפשרת שלא להיכשל ולא להגיע לאיפה שאסור לך להגיע!!! בינה זאת.

בין הזמנים כשר ו... וכשר...

לגעת בנקודה עצמה!!!! ולא רק לכרוך סביבה..

לפני כמה שנים קבלתי טלפון ממישהו... והוא אומר לי בכנות... תשמע... אני מקנא בך... אתה הרי כותב מידי שבוע את המדור "הלכה בקרוב ממש למעשה..." אתה כל השנה חי את בית המקדש... חי את גלות השכינה... **!!! וממילא טוען לי אותו אחד בטלפון:** שאם כל השנה אני כ"כ מחובר לכיסופים על הקודש ועל המקדש... אז בטח בימי בין המיצרים אי אפשר לדבר איתי בכלל... בטח כשעוברים ליד הבית שלי בחצות הלילה שומעים יללות ובכיות קורעות לב על חורבן בית המקדש...

ולא נותר לו אלא לקנא במדרגה שלי באבלות על בית המקדש...

עניתי לו: הוי הוי הוי... איך שאני מבין אותך... אין לך מושג עד כמה אני מכיר את המשפטים האלו מקרוב... בדיוק את המשפטים האלו שאתה אומר... גם אני הייתי אומר אותם פעם!!! תבין: אני יליד אזור הצפון... אי שם בקרית אתא... תמיד כשהיה מגיע ימי בין המיצרים והייתי מגיע לבית הכנסת... ובמקום לראות שאנשים יושבים ובוכים על חורבן בית המקדש... מה אני רואה?? אני רואה שכל אחד עסוק בלהתמקם עם השרפרף שהוא הביא איתו מהבית או שלא הביא... מאוד התאכזבתי!!! אמרתי לעצמי: בטח!!! אני גר בגולת קרית אתא... אנשים מנותקים לגמרי מכל רגש לבית המקדש... לכן זה נראה בהתאם... **אבל אי שם בירושלים עיר הקודש??** אתה יודע מה קורה ברגעים האלו בירושלים??

ואז ניסיתי לדמיין מה קורה הרגע בירושלים... דמינתי נגד עיני ילד ירושלמי שגרתי כזה... משכונת רמת שלמה או עזרת תורה... והנה הילד הזה מהלך כעת ליד חומות העיר העתיקה... לפתע הוא נעצר... מסתכל על חורבות ירושלים... והוא לא מסוגל להמשיך... הוא מתיישב על איזה סלע ופורץ בבכי תמרורים על חורבן בית המקדש... כן... ככה זה בירושלים!!! אבל אנחנו נעבאך... תקועים פה בכפר אתא עם כל היהודים הפשוטים שרק חושבים על הצום... פה הכל יבש...

ככה הייתי מרגיש מידי שנה... והנה!!! יום האחד האפרוח קיבל כנפיים... והתגרתי ויצאתי לעולם הגדול. הלכתי ללמוד בישיבה בירושלים ונשארתי שם בתשעה באב... ואני לא צריך לספר לך מה גיליתי!!! **ששום כלום!!!** התברר שסדנא דארעא חד הוא!!!! והיובש שהיה בבית הכנסת של ק. אתא בתשעה באב... לא פוסח גם על הבית כנסת הכי עתיק והכי מקומר עם האבן ירושלמית הכי שמורה... גם שם כל אחד עסוק בלהסתבך עם הספסל הנמוך ועם הקצב של הקינות... (אם כבר ההבדל היחיד שבצפון לכה"פ פוזלים לקייט שבכיוון ירושלים... ואילו בירושלים פוזלים לקייט שבצפון...) **אבל עדיין!!! עדיין הייתי מאוכזב...** חשבתי לעצמי... כן... הירושלמים האלו כנראה התרגלו לחומרות של העיר העירונית... כנראה שהם חיים כל הזמן בקניות בגאולה ובגשר המיתרים... אז הם שכחו לגמרי את מקום המקדש והכותל המערב... הם בקושי מגיעים לשם... וממילא הם כמעט ולא פוגשים את האבלות

על החורבן... ואז התחלתי במסע של ניסיונות להתקרב באמת למקום המקדש!!!! הייתי מגיע לכותל המערבי ומבלה שם ימים ולילות... חודשים שלימים הייתי נוסע לכותל ויושב שם שעות ע"ג שעות... הייתי מסתכל על הכותל... מתחבר... כבר הספקתי להכיר את כל צוות הניקיון והאבטחה שם... הספקתי אפילו להכיר את כל הטיפוסים שלא כדאי להתקרב אליהם שם... שבתות שלמות הייתי מתפלל בכותל... ישן בשיבת פורת יוסף העתיקה ואפילו בעטרת כהנים שבתתי... העיקר להתחבר למקום המקדש... קיוויתי שיצא לי מזה משהו... שאני ארגיש עוד קצת יותר מחובר... **ובסופו של דבר אני אומר לך עם יד על הלב!!! שאחרי כל הקירבה הפיזית הגדולה שהספקתי לשהות במחיצת מקום המקדש...** הרי תכל'ס... בשלושת השבועות ובימי בין המיצרים מצאתי את עצמי במצב זהה!!!! אני- איש הכותל וירושלים... והיהודי הפשוט מק. אתא וגם מירושלים, **נמצאים באותו מקום בדיוק!** שנינו מסתובבים בתשעה באב עם כפכפים ומחפשים אוכל... שנינו צריכים לעמוד כדי להתחבר למשהו פנימי שקוראים לו בית המקדש... כל השעות הרבות שצברתי אי שם בכותל לא הצליחו להזיז בי משהו אמיתי... ולגרום לי לחיבור יותר גדול לבית המקדש מאשר היהודי שכבר שנתיים לא דרך בכותל... **ואגב: אני רוצה לעצור פה לרגע ולהבהיר: כן! שלא תטעה לרגע:** אם פעם היה נדמה לך לרגע שמי שהולך הרבה לכותל... **בגלל זה יש לו רגש יותר גדול לגלות השכינה, תשכח מזה!!! אין לזה שום קשר!** (מה כן?? יש אנשים שיש להם באמת רגש גדול לגלות השכינה, **ובגלל זה** הם מגיעים לכותל, לא הכותל הוא זה עשה להם את הרגש לגלות השכינה, אלא ההיפך הגמור, הרגש הזה התבשל אצלם אי שם רחוק... ובגלל זה הם הגיעו לכותל... עיין ערך הגאון בעל המחשבה ר' משה שפירא זי"ע"א, שאת הקשר שלו בפנימיות גלות השכינה, הוא קיבל אי שם בביתו... ומשם הוא הגיע לכותל כל בוקר... הבנת את החילוק? זה הבדל עצום!!!! יש הבדל עצום בין אדם שהרגש שלו לגלות השכינה **הביא אותו לכותל...** לבין אדם **שהכחל הביא אותו** לרגש לגלות השכינה... הלאה!!!! לא גמרתי את הסיפור האישי שלי... כשראיתי שהקירבה הפיזית למקום המקדש לא עושה אותי יותר מחובר... אז הגעתי למסקנה שהחיבור העמוק ביותר זה התורה הקדושה בעצמה... צריך להתחיל ללמוד קדשים... ללמוד את כל הלכות העבודה... ואז התחיל פרק חדש בחיי... שהתחלתי ללמוד רמב"ם עבודה וקרבת וסדר קדשים... וב"ה עשיתי בזה חיל... ובאמת כתוצאה מהדחף הזה יש לי את כל הידע המינימלי בנושא של קדשים וטהרות ואני כותב על זה... ומצליח לרגש את הקוראים וגם את עצמי... **אבל תכל'ס! לא תאמין!** למרבה האבסורד בשורה התחתונה ובסופו של דבר... עדיין שום דבר לא אז אצלי ביחס לרגש האמיתי והפנימי לגלות השכינה!!!!!!

בליל תשעה באב אתה ואני נמצאים באותו מקום בדיוק!!!!

שנינו לא יודעים איך לאכול את הימים האלו... ואל תחשוב לרגע שאני נמצא במצב יותר מרומם ממך בימים אלו... (כמובן שאני לא משלים עם זה... אני עובד על זה... אבל בדיוק כמון... סו"ס גם אתה עובד על זה...) כל ההתעסקות בנושא וכל השעות שצברתי בכותל ובמקום המקדש... כל זה לא הביא אותי לאחוז במקום יותר מרומם ממך ביחס לאבלות על בית המקדש!!!

עד ששנה אחת החלטתי להפסיק להיות מקורי... ויתרתי על הכותל...

מה כן עשיתי?? התחלתי להתבונן בנקודה עצמה!!! בקשר הנישואין שיש לי בתור יהודי עם הקב"ה... ואיך הקשר הזה אמור היה להיראות במצב מתוקן... ואיך תכל'ס זה נראה כעת... פתחתי קצת ספרי רמח"ל וכו' וכו' ובאותה שנה הרגשתי לראשונה בחיי שמשוה באמת זז אצלי!!! משהו התקדם אצלי בשייכות לחורבן בית המקדש. **עד כאן הסיפור שלי...**

כעת: איך אתה מסביר את התופעה הזו?? איך אתה מסביר לי את עצמי??? איך באמת יכול להיות שבן אדם שעוסק כל הזמן בענייני הקודש והמקדש נשאר אותו דבר ביחס לאבלות על החורבן??

יש לי בזה שתי תובנות שחשובות לעבודת ה' באופן כללי:

אחת: מהתובנה הראשונה... שהיא קצת יותר עמוקה... העניין כך:

חיבור אמיתי לנושא יכול להגיע רק מחיבור לנקודה הפנימית **עצמה!!!** כל זמן שאתה מסתובב **סביב** הנקודה ואתה לא נוגע בנקודה **עצמה...** גם אם תסתובב סביבה בשיא העוצמה... זה אפילו **לא מתחיל...**

לדוגמא: לפניך שני יהודים ביום כיפור... אחד קנה את הפתיחה של ארון הקודש בעילה **בחמישים אלף שקל!!!** וזה שיושב לצידו... באותה שעה ישב עם עצמו והצליח לנגוע בעוד נקודה פנימית בחיפוש דרכיו לשוב אל ה'... מי פעל כעת יותר??? ללא ספק זה שעשה כעת חשבון הנפש עשה דבר הרבה יותר משמעותי מזה שתרם חמישים אלף שקל!!! לא! לא! שלא תבין לא נכון!!! אני לא מזלזל בפתיחה של נעילה... וגם א"א לזלזל בתרומה כזו מכובדת... אבל סו"ס זו לא **הנקודה** של יום כיפור!!! זה **סביב הנקודה!!!** הנקודה של יום כיפור זה לשוב אל ה'... כל תזוזה של התקדמות בתשובה ביום כיפור... שווה בלי שום פרופורציות לכפרות הכי מהודרות עם התרנגולים הכי לבנים באשמורת הבוקר עם שחיטה במקום ולעניים הכי מהוגנים... כי סו"ס כפרות עם כל החשיבות שלהם זה עדיין **סביב הנקודה** ואילו התשובה בעצמה זו **ההנקודה עצמה!!!** וככה זה לאורך כל הדרך... כל נקודה ביהדות מוקפת בהמון המון דברים **סביבתיים...** בראש השנה יש תשליך וסימנים וקברי צדיקים וסליחות ומקום טוב בבית הכנסת ושליח ציבור טוב ופיוטים ויוצרות וקיסל והכל חשוב... אבל תכל'ס... כל מה שהזכרתי כאן הכל עדיין **סביב הנקודה** ששמה קבלת עול מלכות שמים!!! והחכמה היא תמיד לזהות ולהצביע על הנקודה! ולזכור מה סביב הנקודה ומה הנקודה עצמה!!! ולהשתדל תמיד להתמקד בעיקר בנקודה ולדגור עליה... וככל שיש יותר מידי הרבה דברים סביב הנקודה... ככה יותר קשה לזהות ולהתמקד בנקודה... ובכן: מהי הההנקודה של אבילות על החורבן?? קשר של נישואין עם ה'!!! אני כביכול אשתו של הקב"ה... ופעם היה בינינו קשר מדהים... עד שהגיעו כמה חתולים שחורים והקשר הטוב הפסיק... ונפרדנו...

טלפון... אי אפשר להיפגש כמעט בחיים... אני שואל אותך: האם הקשר שלהם היה פחות מהיום?? **ברור שהרבה יותר!!!!** ולמה???

כי פעם... (בא נגיד את זה ככה) היות וטכנית!!!! לא היה להם את האפשרות להגיע לקירבה הפיזית... הם לא יכלו להיפגש... ולא יכלו לפטפט בטלפון... אז בן אדם בעל כרחו **הוכרח להיאחז בקשר פיזי יותר! עמוק יותר!** ממילא הקירבה הייתה ברובד יותר עמוק של געגועים ומכנה משותף וחיוך חזק משותף שזה מה שהשאיר לו את הקשר המשפחתי... **אבל אנחנו???** היות ולנו יש אפשרות פיזית להיפגש... הדרכים הקלות האלו גנבו את ההצגה... אנחנו מדברים המון בטלפון ונפגשים כל הזמן... והקשר תמיד נשאר שטחי וחסר תוכן עמוק!! ולכן הוא חייב תמיד להתרענן כל פעם מחדש!!!! אנחנו צריכים לעמוד מאוד קרוב אחד לשני כדי שהעדשה של המצלמה תתפוס את כלו ורק ככה נרגיש קרובים... **פעם לא היו צריכים להגיע לזה!!!!** כי הקשר הנפשי היה מספיק עמוק כדי להרגיש קשורים במרחק יבשות ובאפס מפגשים... **אי לכך ובהתאם לזאת: אין מנוס!!!! ואין פתרונות אחרים!!** קשר אמיתי מוכרח להגיע רק דרך עומק!! אתה רוצה להרגיש קשור ומחובר לאבילות על החורבן? רק דרך עומק של חשיבה והתבוננות שתעורר את הלב הרדום... רק שם מחכה לך החיבור האמיתי... כל חיבור אחר... כל סיפור מרגש... כל הליכה נוספת לכותל... היא לא באמת מוסיפה חיבור אמיתי... היא אמנם יכולה לשמש כחיבור נקודתי כמו למתג חשמלי... (זה בהחלט גם משהו... בטח יותר טוב מכלום) אבל בשניה שהסתיים השיר המרגש או הביקור הנקודתי... הכל שוב נעלם... ושוב צריך לגבש ולעורר אותו מחדש... **לא יעזור!!!! לא נמלט מלחזור לתוך העשר מילימטר פינימה!!!!** כן... הרבה יותר קל לנסוע אלפי קילומטר לאמריקה... מאשר לחזור עשר מילימטר פינימה לתוך הלב...

בדורנו זו ממש ההגדרה!!! אנחנו מוכנים לכרכר סחור סחור סביב הנקודה... מוכנים להשקיע המון אנרגיות ברובד החיצוני... הטכני... הפיזי... המוחשי... עם הרבה צבע וססגוניות ובלבד שלא להעזי לחזור קצת פינימה ולהתגנב בשקט בשקט לתוך הלב!!!! אנחנו מוכנים לטוס עד אירופה כדי להתפלל... ובלבד שלא להיפגש עם רחמנא שמה בסה"כ הוא בעיניי???

ליבא בעיניי!!!! והלב נמצא פה בין שתי הידיים שלך... נישא לבבנו אל כפים אל א-ל בשמים...

גיאוגרפית!! אני כעת עומד במרחק של בסה"כ עשר סנטימטר מהלב שלנו!!! ואילו הרופא לב מאמריקה הוא רחוק כעת אלפי ק"מ מהלב של החולה הזה... **אבל מאידך גיסא!!!** סו"ס לחזור פינימה לתוך העשר מילימטר האלו זה כ"כ מסובך... שאני רחוק מזה שנות אור... ודווקא הרופא הזה שפיזית רחוק מכאן אלפי קילומטרים... דווקא הוא הרבה יותר קרוב לשם מאשר אני... **הבנת את המשל???**

אם אתה גר בירושלים... אתה קרוב **פיזית** למקום המקדש!!!! אבל סבא שלך שהרגיש באמת קרוב משפחה של הרבש"ע... ובאמת היה איכפת לו גלות השכינה... אז אמנם פיזית הוא לא היה קרוב... אבל הקירבה אצלו הגיעה מהעשר סנטימטר פינימה- מתוך תוך הלב שלו!!! ושם נמצאת הקירבה האמיתית!!!! אתה יכול לחבק את הכותל בשתי הידיים כמו שתחבק חולה לב ותהיה הכי קרוב ללב פיזית שלו... אבל לחזור פינימה...?? לתוך הלב!!!! שם נמצאת הקירבה האמיתית!!!!

וכל זמן שאנחנו לא יודעים לחזור פינימה... אנחנו נשארים הכי רחוקים...

ולמרבה האבסורד את החדירה העמוקה פינימה... את זה אנחנו מאוד מתקשים לעשות בדורנו אנו... אנחנו מוכנים להתקרב קירבה פיזית הכי קרובה... ואילו לחזור טיפה לתוך הלב... בזה אנחנו חלשים מאוד... אנחנו צריכים את **המוע הפיזי** באבני הכותל... אנחנו צריכים **מוע פיזי** עם הציון של הצדיק... אנחנו צריכים לכרכר ולערבב ולעשות כל היום ורנדלים סביב גדולי ישראל לצלם איתם ולרקוד מולם ולקפץ סביבם וכל זה בשביל להרגיש איזה שייכות לגדלות שלהם... **כשאין קשר פיזי ועמוק ונפשי! נאלצים להשתמש בתחליפים של חושים פיזיים ממשיים!!!!**

מי צריך למשש את הידיים של עשוי בשביל **להרגיש** אותו???

יצחק אבינו שלא מרגיש שזה באמת עשוי... יצחק ביום יום לא היה צריך למשש את עשוי... מתי הוא הרגיש צורך למשש אותו???

כשהוא מרגיש שזה לא בדיוק הוא... ובצדק... כאן הוא צריך למשש... גש נא ואמושך האתה זה בני אם לא... **מתי צריך למשש ולחוש חזק חזק???** כשלא באמת מרגישים!!!!

יהודי פעם היה מרגיש את הקשר לאבא שבשמים... ממילא הוא היה יכול לשבת ולמרר בבכי על חורבן בית המקדש... אבל היום בשביל להתרגש... אתה צריך **למשש את הרגשות**... אתה צריך לסחוט אותם בכח... אתה צריך לאחוז חזק חזק את האבנים של הכותל ורק אז אתה מסוגל להרגיש שייכות... אתה צריך לשיר איזה שיר נורא נורא מרגש על בית המקדש... או לכתוב או יותר נכון לקרא איזה תיאור מאוד מאוד מרטיט על בית המקדש... ורק אז אתה מרגיש את השייכות לזה...

הצורך במישוש הזה נובע רק מחוסר חיבור!!

בא נדבר על המושג הכ"כ נפוץ כיום בפרט לקראת בין הזמנים... המושג ששמו **גיבוש!** היום כל משפחה מורחבת... חייבת לעשות גיבוש!!! שבתות גיבוש! **עכשיו: אני שואל אותך: פעם!** לפני שמונים שנה כשרבע משפחה גרים באוסטריה... ועוד חלק בהונגריה... ועוד רבע כבר עלו לארץ ישראל... ואין

ומאז יש בינינו געגועים עצומים לחזור אחד לשני!!!!!! זו הנקודה פחות או יותר!!!!!! עכשיו: את הנקודה הזו עצמה אפשר עוד יותר להעמיק ולהרגיש ולהפנים... אפשר גם להגיד את זה קצת אחרת... אבל עדיין זו הנקודה!!!! עכשיו: **סביב הנקודה** הזו יש כל מיני דברים... יש כותל המערבי... ויש התרפקות על עבודת הקרבנות שזה דבר מאוד אמיתי וכנה... ויש לזה חשיבות בפני עצמה כן... אבל עדיין!! בייחס לסוגיה של גלות השכינה זה **סביב הנקודה!** סו"ס הנקודה כעת זה הקשר הפיזי שלנו עם ה'!!!! והכותל היה אחד מד' הכתלים **שבתוכם** נוצר קשר!!!! אתה יכול להגיע לכותל יומם ולילה וכל הזמן להסתובב **סביב הנקודה**... אנחנו מעדיפים ללכת סחור סחור... להקיף את הנקודה מכל הכיוונים שלה... להשקיע מסביב לה אינספור אנרגיות. העיקר שלא לנגוע בנקודה עצמה... אני מוכן ללכת לכותל... מוכן לגור בירושלים... מוכן לקרא ספרים על בית המקדש ולהתחבר לחורבן... ותכל'ס... להישאר באותו מקום... (קצת מפחיד לומר אבל לפעמים גם מנהיג האבלות הם גם סביב הנקודה!!!! אתה יכול להיות עסוק בלא לשמוע מוזיקה ולא להתקלח ולהחמיר באבלות ואפילו להתמלא בשנאת חיים על מי שמקל בזה... ותכל'ס... בנקודה עצמה של האבלות לא התחלת לנגוע!!!!)

וחשוב לשים לב לנקודה הזו... כי יש לנו נטיה לטעות בזה!!!!

רק לשבר את האוזן: חידה תיאורית לי אליך: שני אנשים הגיעו לחג השבועות!!! אחד הוציא לקראת שבועות ספר שלם על מגילת רות... והשני שמע שיחה על קבלת התורה... מי משניהם הגיע יותר מוכן לחג השבועות???

לא תאמיני!! זה ששמע שיחה על חג השבועות... **ולמה???** כי מגילת רות לכשעצמה זה מאוד חשוב... אבל בייחס לחג השבועות זה עדיין **סביב הנקודה** של שבועות!!!! מי שהוציא ספר על מגילת רות זה ענק... אבל נקודתית בייחס לחג השבועות הוא הסתובב סביב הנקודה ואילו זה שהתחזק טיפ טיפה בקבלת עול תורה כבר נגע בנקודה יותר ממנו!!! (ושוב: בלי לזלזל בעצם העניין... אני מדבר נטו בייחס להכנה לחג שבועות... ודון מינה ומינה) הנקודה הזו באה בעיקר לידי ביטוי אצל נשים בתפקידם כאמהות... אשה לא יכולה להגיע בימים הנוראים להתפלל בבית הכנסת והיא מרגישה כ"כ רחוקה ומנותקת מאוירת הימים... אבל אם היא רק תתבונן קצת בתפקיד שלה היא תבין שלהתפלל בביהכ"ס זה מאוד יפה ומרגש... אבל בייחס לשליחות שלי זה **סביב הנקודה!** ולא הנקודה עצמה! וכמו שבעלי לא צריך להרגיש נחות מול החבר שקנה פתיחה של נעילה בחמישים אלף שקל... כי כמה שזה גדול... זו לא הנקודה!!!! אותו דבר כאן...

אבל יש פה עוד נקודה... עוד יותר חשובה!!!!

התחברות אמיתית יכולה להגיע רק ואך ורק מעבודת הלב לעומק פינימה!!!! כל זמן שהחיבור נאחז ברובד חיצוני ושטחי... זה נשאר כל הזמן רחוק... **אני אתן לך משל שכבר נכתב פעם בגיליון זה:** מעשה באדם שהיה צריך לעבור ניתוח לב פתוח באמריקה!!! כאן בארץ ישראל לא היה רופא מספיק מוסמן שיכול לבצע את הניתוח המורכב הזה... תכל'ס... כעת הוא נמצא בארץ... ואני כעת עומד מולו... ונשאלת השאלה: מי כעת יותר קרוב **ללב שלו???** אני--- או הרופא מאמריקה???

מה התשובה???

פיזית!!!!

"למען לא נבוש..." - מושגים בסיסיים בהלכה. כל העוסק בתורת הקרבנות... כאילו...

(המשך)

בשבוע שעבר התחלנו עם מעשה הקרבנות שכל העוסק בהם כאילו הקריב אותם... אבל!!! יש עוד משהו דומה!!!

החפץ חיים מביא בתחילת ספרו "תורה אור" את המדרש תנחומא: (פרשת צו סי' י"ד) **"כל ורלה, כשהקב"ה מראה ליחזקאל את לורת הכנית מה הוא אומר: 'הגד את בית ישראל את הכנית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית' אמר יחזקאל לפני הקב"ה: רבש"ע עד עכשיו אנו נתונים בגולה בארץ שונאינו ואתה אומר לי ליכך ולהודיע לישראל לורת הכנית וכתוב אותו לעיניהם וישמרו את כל צויותיו ואת כל חוקותיו וכי יכולין הן לעשות? הניח להם עד שיעלו מן הגולה ואח"כ אני הולך ואומר להם, א"ל הקב"ה ליחזקאל: וכשכיל שני נתונים בגולה יהא בנין ביתי בטל, א"ל הקב"ה: גדול קרייתת בתורה ככנינה כך אמור להם ויתעסקו לקרות לורת הכנית בתורה וכשכר קרייתת שיתעסקו לקרות בה אני מעלה עליהם כאלו הם עוסקין בבנין הכנית,**

כתוב כאן שמלבד העניין לעסוק במעשה הקרבנות שנחשב לו כאילו הוא מקריב קרבנות... הרי יש עוד משהו!!! יש עניין לעסוק בלימוד בנין בית המקדש ונחשב לו כאילו הוא בעצמו בונה ביהמ"ק... עכשיו: לכאורה לא מספיק מבואר כלפי מה הדברים אמורים?? האם זה נאמר דווקא ביחס לתבנית הבית של ספר יחזקאל שהוא למעשה בנין בית השלישי... או שזה נאמר גם ביחס למושכן ובית ראשון ובית שני?? ופשוט וברור שגם!!!! וההוכחה הפשוטה מתחילתה ועד סופה עוסקת בתיאור בית שני... ואם זה לא נפ"מ לעתיד... שהרי בית השלישי יראה אחרת... אז למה רבי הקדוש השאיר לנו כזו מסכת?? על כרחך שלימוד בנין בית המקדש כולל גם את בית שני... וגם את בנין בית ראשון שנעשה ע"י שלמה המלך שכתוב בספר מלכים א'... וכ"ש וכ"ש את מלאכת המשכן שזה ממש גופי תורה... ומלבד שזה גופי תורה... זה גם נחשב לעוסק בזה שהוא בונה את בית המקדש!!! כן... לא יזיק לכל אחד מאיתנו לדעת את המושגים הבסיסיים האלו... מרן ר' חיים קנייבסקי כתב ביאור על "ברייתא דמלאכת המשכן" וגם כתב ספר על רמב"ם בית הבחירה...

רק עוד הערה אחת שנכתבה כאן בגיליון זה כמה פעמים!!! מרן החפץ חיים מאוד עורר את כלל ישראל בכלל ואת הכהנים בפרט להתחיל לעסוק בקדשים כדי שכשיבנה ביהמ"ק יהיה מי שיעבוד... משום מה מרן הח"ח פנה בדבריו רק לאחיזו הכהנים... אבל!!! שבט הלוי כולו צריכים לדעת שאליבא דאמת הם מחויבים להיכנס לנושא עוד יותר מהכהנים בעצמם!!! אין כאן המקום להיכנס להוכחות המוצקות... אבל עיקר העסק וההקפדה על עבודת הקרבנות עבר דרך הלויים... אמנם הכהן הוא העובד... מקבלה ואילך מצוות כהונה... אבל מי הוא זה שמתמודד מול אימורי מזבח ומול פסולי המקדשין ומי הוא זה שהוקר ודורש כל מי שהיבין הטאות האם הוא חייב וכמה הוא חייב... זה תפקידו של הלוי!!! של השוער!!! של העומד בשער!!! אי לכך: לוויים תעוררו!!! פתאים יבנה המקדש ואיש הר הבית יעבור ואם הוא יראה אתכם ישנים הוא יחבוט בכם ללא רחם... וישאלו מה קול בעורה? קול בן לוי לוקח ובגדיו נשרפים שישן לו על משמרת... קומו!!!! לפני שיהיה מאוחר.

שלום לכם... לי קוראים שלוימי ולחבר שלי דוד... ואנחנו חברים טובים!!! אמנם אני בכלל שייך לשבט דן... ואני גר אי שם רחוק ב"לשם" במורדות הר שיריון הוא חרמון... ואנחנו מתגוררים במרחק של כמה דקות הליכה ממערת פמיאס (הקרא בלשוננו בנייאס). ואילו חבר שלי דוד... הוא בכלל שייך לשבט נפתלי והוא מתגורר בבקעת גינוסר... אבל בכל זאת יש בינינו קשר טוב!!! נתחש מה הקשר?? שגם אנחנו וגם הם מגדלים פירות בחצר... יש לנו כרם של ענבים ולהם יש עצי דקל שיש בהם תמרים וכעת... כשהגיע שיא הקיץ... מתחיל עונת הביצור והקטיף והגיע הזמן להעלות את הביכורים לירושלים. ויש מסלול נסיעה קבוע לירושלים בתאריך הזה!!! שהתחנה הראשונה היא בנחלת דן בתאריך ראש חודש אב... זה מתחיל עם קבוצה יחסית קטנה משבט דן... כל מי שיש לו ביכורי ענבים... (אגב: אנחנו אמנם מגדלים גם תמרים... אבל התמרים שלנו לא חייבים בביכורים... כי זה תמרים שבהרים... ותמר שגדל בהר הוא גרוע ולא נחשב לביכורים... לעומת זאת אצל ידידי דוד זה בדיוק הפוך... הם מביאים דווקא ביכורי תמרים כי הם גרים בשיא העמק ושם התמרים הכי משובחים... ואילו הענבים שגדלים אצלם הם גרועים ואין להם דין לביכורים... אז אנחנו מביאים ענבים והם תמרים) עכ"פ מתחילים ללכת בשיר ורנן... התהלכה מתחילה מהבנייאס!!! והתחנה השנייה היא כבר לקראת יום ב' באב בנחלת נפתלי על גדות הכנרת... **ומשם אנחנו חברים!!!** מידי שנה אנחנו נפגשים ביום ב' באב... אני- שלוימי מגיע מנחלת דן עם ביכורי הענבים שלנו... ואילו שלוימי ואבא שלו משבט נפתלי מצטרפים אלינו עם ביכורי התמרים שלהם כן... בתחנה השנייה של בקעת גינוסר...

עכשיו: כאן מתחילה ההפתעה הגדולה!! אתה יודע מה כ"כ מיוחד דווקא בעליה שלנו? זו הפלגה ימית!!!

בדרך כלל אלו שעולים לירושלים עם ביכורים הולכים בדרכים המקובלות... הדרכים הבדוקות מכל חשש טומאה... מה שנקרא כביש שש... אבל אנחנו... היות ואנחנו גרים על הציר של נהר הירדן!!! אז אצלנו יש אופציה נוספת... אחת הדרכים המומלצות שבדוקות מכל טומאה זה להגיע בהפלגה דרך נהר הירדן!!! אנחנו פשוט עושים שייט קייקים אחד ארוך... שמתחיל בנהר הבנייאס... משם הגענו לים טיבכי (מה שהתיישב היום ונקרא עמק החולה)... ומשם הגענו לכינרת... **וכאן אנחנו אוחזים כעת!!!** ובעזה"ש מחר על הבוקר אנחנו יוצאים מהכינרת דרך דגניה ושוב ממשיכים בנהר הירדן וכעת יש לנו באמת דרך ארוכה ומפותלת עד שבעזה"ש נגיע לכניסה לים המלח!!! שם אנחנו נחזיר את הסירות... (למי שיקבל אותם מאיתנו) ונעלה לירושלים דרך יריחו והגלגל... כן... אין לך מקום נקי מכל חשש טומאה כמו שייט בנהר... אפילו הספינה לא מקבלת טומאה... כי כל שבים טהור... (זו הסיבה שכל הנביאים התנבאו על שפת הנהר...) אל תשכח שעד לפני כמה שנים כשרצו לשנע את אפר החטאת שזה המוצר הסטרילי והרגיש מספר 1 באומה היהודית (שהוא נסמא אפילו בחמישי לטומאה... עוד יותר מקדשים שנפסלים ברביעי לטומאה...) והוא נצרך לאבטחה ומשמר טהרה הכי כבד שיש... הרי ההמלצה הכי טובה הייתה לשנע את אפר החטאת דרך הירדן... ככה היה עד מעשה שהיה... שבדיוק שם היה מחדל רציני... ומאז יש גזירה מיוחדת שלא להעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה... עכ"פ רק תראה עד כמה השייט דרך הירדן הוא המומלץ ביותר מבחינת טהרה!!! ממילא... אצלנו שזה ממש על הדרך... ואנחנו כבר צריכים לשכנע ביכורים שהם צריכים סטריליות של טהרה (ברמה של לכה"פ... שלא להיפסל בשלישי לטומאה...) אז אין לך עליה לירושלים יותר מומלץ משיט קייקים דרך הירדן... בפרט שכשעוברים בנהר הירדן... יש בזה סתם ככה חוויה רוחנית... כי אנחנו פוגשים שם הרבה יהודים מכלל ישראל שמנופפים לנו לשלום ומברכים אותנו... אמנם הירדן עצמו לכל ארכו שייך דווקא לשבט נפתלי... אבל היות והוא חוצה את אורכה של ארץ ישראל אז לכל השבטים יש רשות להשתמש על שפתו... ותכל'ס יצאנו הבוקר לדרך... והנה אנחנו עוברים כעת בבקעת גינוסר... ואנחנו רואים המון המון סוכות!!! דוד הסביר לי שזה נקרא **"סוכות גינוסר"!!!** סוף סוף כעת אנחנו בעיצומו של הדאצ"ע... וכלל ישראל מגיעים בהמוניהם לכאן לאכול מפריה ולשבוע מטובה של ארץ זבת חלב ודבש מהפירות המתוקים של גינוסר... יהודים מגיעים לכאן ובונים סוכות על שפת הכינרת ויושבים ועוסקים בתורה... ומידי בוקר האמא והילדות והילדות והילדות וקוטפות פירות לפי הסיכום והתשלום מול בעלי הפרדסים ומביאים לארוחת בוקר צהרים וערב... **ואחת הבעיות הנה!!!** שאותם יהודים שאם הם כבר באו לכאן בשביל לאכול מפירות ארץ ישראל... הם משתוקקים גם לזכות לקיים מצות תרומות ומעשרות!!! והיו פה כבר חסידים ואנשי מעשה שהתחכמו ובנו סוכות מיוחדות שיש להם צורת הפתח לכל השיטות כדי להתחייב במעשר... שיהיה בזה משום "ראיית פני הבית" אבל תכל'ס... עם כל הרצון הטוב בסופו של דבר חכמים לא החשיבו את זה כ"ראיית פני הבית..." כי סו"ס זה עראי... הם אמנם בודאי חייבים מתור"ם מדרבנן... אבל מדאורייתא יש כמה וכמה סיבות שהם פטורים... (בין הייתר בגלל שהם לא בעלי השדה אלא לוקחים...)

טוב... נחזור לעניינינו... והנה כעת הגענו לקצה הכנרת ונכנסו שוב לנהר הירדן... אני רוצה שתבינו: אנחנו נמצאים במקום מאוד איסטראטגי!!! מצד ימין שלנו זה ארץ ישראל!!! ומצד שמאל זה כבר עבר הירדן!!! אז כעת!!! מצד ימין שלנו... מי שאתה רואה ע"פ רוב זה יהודים משבט גד... ואילו מצד שמאל מי שרואה אותנו... אז נכון לעכשיו... לשעות הבוקר זה עדיין יהודים משבט יששכר... אבל בשלוש ארבע שעות הקרובות זה כבר יתחלף לשבט מנשה... וגם הם ברגע שהם רק רואים אותנו... הם מריעים לנו ומחזקים את ידינו ומרעיפים עלינו ברכות... יש יהודים שמסמנים לנו לעצור... כן... מה??? אנא... אתם הולכים לבית המקדש... תתפללו על אביגיל בת שלומציון... ועל שלום בן עמינדב... לקראת סוף היום הגענו לעמק סוכות... ושם קיבל את פנינו אחד משבט מנשה והעברתי לו את החבילה... איזה חבילה??? אה... שכחתי לספר שכשיצאנו לפני שלושה ימים מנהר הבנייאס לכיוון ירושלים... מצד שמאל שלנו זה הרי הבשן שזה שייך לחצי שבט המנשה שגרים בעבר הירדן **מזרחנה**... ואז ניגש אלי אחד משבט מנשה וביקש טובה... האם אני יכול להעביר איתכם על הדרך חבילה בשביל הבן דוד שלי שגר בחצי שבט המנשה שגרים בתוך ארץ ישראל... אני דווקא הסכמתי בשמחה... אבל דווקא אבא שלי לא מיהר להתלהב... הוא שאל בחשדנות... מה יש בחבילה?? **מגילת איכה!!!** אבא עשה פרצון... מגילת איכה זה כתבי הקודש... וכתבי הקודש מטמאים את הידים ואני פה בספינה עם ביכורים שזה עלול לטמאות אותם... אותו אחד שמע... אה... ככה?? זה הבעיה?? אז לא צריך מגילת איכה... במקום זה אני אתן לכם מגילת אסתר... זה בסדר??? אוהו... אבא הסכים בשמחה... אבא שלנו סובר כמו ר"ם שאסתר אינה מטמאה את הידים... נו... מצוין... אני הייתי השומר חנינם של מגילת אסתר לאורך כל הדרך!!! והנה... כעת סו"ס נפגשנו איתו... והשלמתי את שמירתי ומסרתי לו את מגילת אסתר... כן... כשיבנה"ק קיים הכל פתוח בתשעה באב... אתה יכול לעסוק במגילת איכה... ובאותה מידה ללמוד בעיון מגילת אסתר... סו"ס אל תשכח... גם במגילת איכה יש פסוק: "חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו..."

עכ"פ הגענו כעת לאזור של פנואל... מעבר יבוק... כן... כאן יעקב אבינו הגיע לארץ ישראל... וגם אנחנו חונים כאן... על שפת הירדן... לאסוף כוחות לקראת עוד יום של עליית הביכורים לירושלים... בשעה 3 לפנות בוקר... התעוררתי... טבלתי במי הירדן והתחלתי לעסוק בתורה... ההמשך יבא בהזדמנות...

מה העניין בסיבוב שערים... (המשך...)

העיר ירושלים חייבת חומה! החומה הזו חייבת להיבנות בהרמוניה!!! **רק בהרמוניה!!!** כלומר: אי אפשר שמישהו אחד יבנה את כל החומה... צריך שכולם יבחד יתייחסו... כל אחד במקומו הוא יבנה חלק מסוים מהחומה... **ואגב: ממש בקצרה** למה באמת מוכרחים שהחומה תבנה בהרמוניה?? **יש פה שיקול בטחוני טכני ופשוט:** כי אם אנחנו נבנה חומה לאט לאט כמו שבונים בנין... קומה ועוד קומה... הרי הרבה לפני שתסיים לבנות את החומה... יבואו האויבים (שבדיוק שבילם בנית את החומה) והרי הם מודים לא רצימי שתייה חומה הם יזדרזו מאוד להרוס אותה לפני שיהיה להם מאוחר... **וממילא הטקטיקה של בניית חומה!!!** שאתה חייב להתחיל ולסיים אותה עוד לפני שהאויב מתעשת... ובשביל זה אתה מוכרח את הפקט של **הבנת אחת!!!** של הצבת העובדות בשטח שהנה **בכת אחת נבנה כאן חומה!!!** (הנושא הזה הורחב בשנה שעברה...) ובכן: בשביל זה צריך שכל כלל ישראל!!! לכל גווינים ולכל משפחותיהם... כולם יבואו ויושיטו יד וכאיש אחד בלב אחד... הנה... בנינו את החומה... (עיי"ש בנחמיה ותרצה שיה רוח הדברים...) וזה מה שבאמת קרה... הייתה חלוקת עבודה ברורה... כל קבוצה בכלל ישראל קיבלה חלק מסוים בבניית של החומה... וכל קבוצה וכל עיר וכל שבט בישראל יבנו חלק אחד!!! אגף אחד!!! שער אחד!!! מקטע אחד!!! שכמובן התחבר למקטע השני... והשני לשלישי עד שנוצר רצף של מעגל סגור של חומה אימיתנית גבוהה ושומרה שנבנתה ע"י כולם כאחד... **ומעתה:** כל חלק חומה לכשעצמו... הוא כלום!!! כי החומה חייבת להיות מעגל טבעתי סגור מכל עבר!!! כל זמן שלא סגרו את המעגל!!! כל זמן שיש קטע הכי קטן שהוא לא סגור... זה סתם גדר אבנים... לא עשינו כלום... לא צריך יותר מפירצה אחת בחומה שהיא קוראת לאויב והוא יכול לבקוע דרכה...

ממילא כל אחד!!! כל אחד שהשלים חלק בחומה... יש לו חלק בהכל!!!

כי בלעדיו... הרי הקטע הזה היה נשאר פרוץ ולא היה לנו חומה... עד כאן הסיפור הקטן!!! עד כאן פייחם לחומה הגשמית של ירושלים של מטה!!! אבל אל תשכח... שיש ירושלים של מעלה!!! וירושלים של מעלה גם צריך לבנות חומה... **הושענא "אום אני חומה" הושענא!!!** כלל ישראל בונה גם **ובעיקר** את ירושלים של מעלה ואנחנו בונים את ירושלים של מעלה באמצעות חומות רוחניים בעבודת ה'... ולכל קהילה ולכל שבט בכלל ישראל יש את חלק היחודי והפרטי שלו בחומה... כן... אני ליטאי... **אני חומה!!!** אני בדרך שלי ובעבודת ה' שלי בונה חומה... יש לי את המקטע שלי ואת החלק שלי בחומת ירושלים שאף אחד לא יכול לקחת לי אותו... **אבל!!!** יש מקום מסוים שבו אני מסיים את חלקי בחומה... וכעת מגיע החלק של החבר שלי מהקהילה השניה... שגם הוא יהודי... וגם הוא קיבל זכות לבנות חלק אחר בחומה... את החלק שאני לא בונה!!! **יש לו את המקטע שלו!!!** יש לו את הזוית היחודית שלו בעבודת ה'... ואת שער הצאן או הדגים שהוא צריך לבנות... ואת זה הוא בונה **ולא אני!!!** כי גם לי יש קטע בחומה שאני בונה **ולא הוא!!!**

וגם המקטע שלו מסתיים בשלב מסוים... ואז מתחיל המקטע הבא... של עוד קהילת קודש בכלל ישראל... וכן הלאה וכן הלאה... כל קהילה וכל חסידיה וכל מסלול בעבודת ה'... כל אחד בדרך שלו בעבודת ה' בונה חלק מסוים בחומה... ובי"ה כלל ישראל בשלל צבעיו... בונה את חלקו ב"אום אני חומה" **וככה ביחד!!!** כלל ישראל מצליחים לבנות חומה!!! **ורק ביחד!!!** כי אני האשכנזי בונה את החומה רק מצד מערב... כי זו הרוח שלי... זה המיקום שלי... אבל מי יבנה את החומה מצד מזרח?? כאן צריך את בני עדות המזרח... את החלק הזה בחומה הרוחנית רק הם יכולים ויודעים איך לבנות... וכן הלאה וכן הלאה... (כמובן על דרך משל... אל תתפס על הרוחות)... **וכאן מתחיל הסיפור הגדול!!! סו"ס הסתיימה המלאכה... והחומה כבר בנויה...**

וכעת כל אחד מרגיש שאני!!! **אני בניתי את החומה!!! ובצדק!!!**

כן... נכון... אתה בנית את החומה... בלעדך לא הייתה חומה...

נו... אם אני בניתי את החומה... אז אולי **רק אני בניתי אותה???**

לא!!! לא אדוני!!! טוב ציון והקפיוה סיפרו מגדליה!!!

דוד המלך קורא לך לסיר דחוף ונחמיה בן חכליה מוכן לצורך העניין להיות גם המדריך... בא... בא נעשה מידי פעם סיבוב שערים... חשוב מידי פעם לעשות סיור מעגלי ולסרוק ככה מרחוק את כנככל החומה... ואז תגלה שחוף ממך **יש עוד כמה אנשים** שבנו את החומה!!! **וזה לא סתירה!!!** נכון שאתה בנית את החלק שלך... וכל החלק הזה לא היה לנו חומה... אבל זה לא סתירה שיש מקום לעוד כמה אנשים שבנו כל אחד את החלק שלו... שגם להם נזקף החלק שלהם מהחומה... שאם הם לא היו עושים את חלקם לא היה לנו חומה... בדיוק כמור...

והסיבוב שערים הזה... והסיר הזה מאוד מאוד חשוב לדוד המלך ולבני קורח ולנחמיה... הם רואים בסיר הזה חשיבות עליונה... שיתוו!!! שיתו לבכם לחילה!!! מה? מה? מה? מה? הדחף הגדול ל"טוב ציון והקפיוה"? **מה היא הנחיצה?** למה לא נושא כי"ס חשוב ומחות? **אתה יודע למה???** **כי להזכיר: למה בית שני נחרב?? בגלל שנאת שמים!!!**

מה פירוש שנאת חייבים?? פשוט מאוד: זה שבנה את שער הדגים נתקע שם!!! מצידו יש רק שער אחד- שער הדגים!! חוף משער הדגים אין כלום... אבל ההלל... להזכיר שיש גם שער הסוסים!!! מה... מה זה בכלל?? אין כזה דבר... מעולם לא שמעתי על שער הסוסים... טוב... הולכים לשער הסוסים... ושם יושב זה שנוכל בשער הסוסים ומבחינתו שם מתחיל ונגמר ירושלים... חוף משער הסוסים אין כלום...

ברגע שכל אחד נתקע במקומו שלו ובשער שלו... ולא איכפת לו מה קורה בשער השני... **מה הפתא שחומת ירושלים נבצרה!!!** האויב לא צריך יותר משער אחד בשביל להיכנס... אם אתה לא מכיר בחומת ירושלים כמקשה אחת של שמירה... אם אתה חושב שהכל מתחיל ונגמר בחצר הקודש שלך ובשער הפרטי שלך... אז אל תתפלא אם יבא צר ואויב בשערי ירושלים... כן... האויב יגיח אליך משערים אחרים שאתה מתעלם מהם ולא מכיר בהם כחלק מ"אום אני חומה" "א' ב' של שמירה על חומה זה להבין שיש כמה שערים... ולכל שער יש את החלק הקריטי שלו בשמירה על כולנו!!! ואם אתה שומר רק על שער אחד... ומבחינתך השער השני לא קיים... תמשיך להירדם שם בשמירה... כל הגנבים נכנסו בדלת השניה... **זו הסיבה שכי"ס חשוב לעשות סיבוב שערים!!!** טוב ציון והקפיוה... סיפרו מגדליה... תשזפו את העין ותכירו שיש דרכים שונות בעבודת ה'... תפגשו מידי פעם את הדרך השונה בעבודת ה' ותדעו שהיא קיימת... תדעו שיש עוד שער וחומה

לירושלים... זה אמנם לא השער שלי... אבל שיתו לבכם לחילה!!! לפחות תדעו שיש כזה דבר!!!

היה לי חלום לעשות סוג של סיבוב שערים... ולקראת ימי בין המיצרים לעשות כאן בגיליון הזה כמין סיור כללי על כל מגוון הקהילות השונות בכלל ישראל... ולסרוק במאמר אחד או שתיים את כל גווי **"אום אני חומה"** של כלל ישראל... לצעד לאורך החומה... ולשוזף את העין על כל אחד מהקהילות עם ישראל... על כל בית כנסת ליוצאי סוריה או פרס או עירק... על כל ענף נוסף שיצא מתורת החסידות... ועל כל שביל ואורח שיצא מתנועת המוסר... ועל כל קהילות קודש ששומרים על כלל ישראל מכל גווי הקשת של כלל ישראל... **זה יכול להיות סיבוב שערים כל כך מרתק!!!** לראות איך שכל אחד בדרכו הוא... בונה חלק ונדבך בחומה הכללית... איך שכל אחד במגדל הפרטי שלו משמש חלק בלתי נפרד מהחומה... ובכן... היה לי חלום לכתוב כזה מאמר וכבר התחלתי... אבל אתה מבין לבד למה הרבה לא עשיתי את זה... כי לדאבונו הרב יש בינינו עדיין קצת שנאת חינם... (לא סברה...) ורק זה חסר לי שאני אכתוב כאן על שער הסוסים... פתאום יצא לי איזה כריש משער הדגים... ויעשה לי נו נו נו... מה זה בכלל סוסים?? ואז יגיע תורו של הסוס לפתוח את פיו על הדג... אז אני לא מחפש להעיר את הדוב... לא את הדג ולא את הסוס...

אבל מי שרוצה... מוזמן לצאת באופן עצמאי לסיר... אל תשכח... אוטוטו אנחנו יוצאים לבין הזמנים ונאנחנו כבר יוצאים לנופש... מחליפים אוירה... פוגשים אנשים שונים... מתפללים כבר בבית כנסת שונה... **אז לא להיבהל!!!** אתה לא חייב להגיע ברוח קרבת ולסנן כל הזמן ביקורת מתחת השפם ולהכריז שאתה לא אוהב מזה ומזה... מה קרה?? משהו מאיים עליך?? לא!! תרגע!!! מותר לך לסיר ולדעת שיש עוד כמה שערים בעבודת ה'... זה לא אומר שמורידים אותך מפיסוג הארמון שלך... אבל כן נדרש ממך לדעת שאום אני חומה נזקף לעוד כמה יהודים שחובתי לאהוב אותם ולהכיר בהם!! לא זיק לליטאי ליפול בצידיט בחצור הגלילית ולשהות במחיצתם של חובשי ספודיק ולגלות שיש שער כזה בחומת היהדות... וגם ממש ממש לא זיק לחסיד ליפול לקייט ברכסים ולגלות שיש גם לליטאים חלק בחומה... ולשנים כאחד אני מאחל לכם עם כל הלב... הלואי... הלואי וה' נחית אתכם באחת השבתות באיזה עכו או נהריה... לא יערה... ולא תהיה לכם ברירה ואתם תאלצו להתפלל בבית כנסת ספרדי בשבת!!! הוי הוי... הלואי וזה יקרה!!! כן... לא זיק לכם בכלל לפגוש לראשונה את החומה הרוחנית היחודית שרק בני עדות המזרח יודעים לבנות אותה לקב"ה... כן... בשלב מסוים יצאו לך קרנים... סו"ס הספרדים לא ממהרים לשום מקום בתפילה וממילא הקצב נראה בהתאם... אבל לפחות תצא משם עם הכרה שיש גם כזו חומה!! והיהדות לא נגמרת בספסל האחרון בביהכ"ס שלך...

אני מוכרח לסיים בחויה אישית מתוקה שעוברת עלי בשבוע האחרון:

בתקופה האחרונה יצא לי לכתוב כמה מאמרים בנושאים רגישים... אם זה בסוגיה של אשכנזים וספרדים ואם זה בנושא של התבטלות והתקשרות לצידיקים... וכל פעם שעוררתי נושא כזה ידעתי מראש שהולכים להגיע פה ושם תגובות... וכפזי באמת מגיעים קצת תגובות... אחד דווקא מתלהב מאוד... והשני מתעצבן מאוד... אבל נו... בסייד... **אבל השבוע האחרון קבלתי עעעעליהוס!!!** מכול של טלפונים מכל הכיוונים... מנדדים פלוס... במייל... תא קולי... **מה קרה?? מה עשיתי??** כתבתי בטעות במדור הלכה בקרוב ממש למעשה **שעצם כשעורה מטמא באוהלה!!!** אוה אוה... אל תשאל... כולם התנפלו עלי... השתגעתי?? כשעורה מטמא באוהלה?? מה... אתה לא יודע משנה מפורשת?? **כן... טייער יידן: אשריכם ישראל!!! טעיתו טעיתו טעיתו!!!** עצם כשעורה לא מטמא באוהל... זו טעות גסה... ואיתי תלין "פדיחתי" עצם כשעורה מטמא רק במגע ובמשא... אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים... **אבל מה למדתי מכל זה??** שבסופו של דבר אדם אני חומה!!! כלל ישראל בסופו של דבר מאוחדים סביב אותה... סביב עצם כשעורה... וסביב גזירת תקרה וסביב "אי עביד מהני או לא..." אתה יכול לדבר על אשכנזים וספרדים ונו... פה ושם משהו ירים עלי צעקות מהחומה שלו... אני יכול לדבר על הניגודים הכי עדינים בין החסידים והליטאים... ופה ושם משהו יבעט בי מהשער שלו... (ואגב: הם צודקים... אני לא מתנער מאחיות...) אבל אם אני חלילה וחס איני להגיד בדרך אגב שעצם כשעורה מטמא באוהלה... אום אני חומה!!! אתה לא יודע? **אז לא יודע? ויתנפלו עלי בזעם...** איך **מאוחדים!!! סביב התורה הקדושה!!!**

רגע... בעצם מי אמר לך בכלל שעם ישראל לא מאוחדים?? **אתה יודע מי? מי** שלא יודע בכלל מה זה עצם כשעורה... אותו אחד שלא יודע מהחיים שלו באיזה צד ימצא רש"י נמצא ובאיזה צד תוס'... אותם אלו שלא פתחו ספר **הם אלו שמנסים** בקווי הנייעם לצבצב את מפת היהדות החרדית והם דוואגים לשתול בנו ארס של שנאת חינם ושיש בלגן גדול בציבור החרדי ויש פילוגים ופוליטיקות... **שטויות שטויות שטויות!!!** אני אומר לך עם יד הלבנו!!! גם לי יש סוג של קו נייעס שקוראים לו אז נדברו... ואני אומר לך מידיעה: אתה רוצה לראות מה זה בלגן אמיתי בציבור החרדי?? הנה... **רבותי תקשיבו טוב:** מלווה על פה גובה מנכסים מפורבדים... עולה ששטטה שלא לשמה פסולה!!! אויור פוסל בד' נאמות מן הצדי!!! מנחת קנאות טעונה שמן ולבונה! הנה... תכתוב משפטים מהסוג הזה. תתלה את זה בשטיבלאך לעיני כל ותשאיר מספר פלאפון **ותחכה לתגובות**... אוהו... איזה בלגן עשית... יתנפלו עליך מכל הכיוונים... ספרדים אשכנזים תוניסאים גור רחמסטריווקא סלוניס ברסלב עירקים אסטמאר נדבורנא בעלזא חזוואנישקיס בריסקרס שיבישערס! ובעלי בתים... כנככולם יתנפלו עליך ויתקנו אותך... הההלל... שכחת משנה מפורשת... **אום אני חומה!!! שם אנחנו נפגשים!! בתורת ה'!!!** כל שאר המריבות בינינו... מגיעות מאלנפבתים שלא יודעים מימינם ומשמאלם... אלו שלא מבינים מה ההבדל אם עצם כשעורה מטמא באוהל או במגע... ואתה הפראייער שלהם... ושותה בצמא את דבריהם... אם רק היית יודע מה הם **לא** יודעים... היית מתבייש מעצמך... אנחנו נמשיך להיות אויבים זה לזה מתוך הבית מדרש... נמשיך להתקיף ולארוב אחד את השני בעסק התורה מתוך חומת אש מלוכדת סביב התורה הקדושה... וניתן להם שם לנבוח ברשת... ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר שיחפשו את החברים שלהם... **ועל ישראל שלום... ושלום על ישראל.**